

forekommer det mig at være naturligere at tage den paa Indtægten. Men det forekommer mig, at baade Indkomst- og Formueskatten har en saadan Højde, at det gælder om, at man ikke kommer højere op.

Jeg kan heller ikke forstaa, at det kan være Ministerens Hensigt eller Ønske at sætte Skatten ned paa Luksusartikler. Det vilde vel være i alles velforstaaede Interesse, om Luksusforbruget kunde gaa noget ned, og hertil kan og vil denne Skat i Virkeligheden bidrage.

Jeg er tilbøjelig til at mene, at en Afbetaling af Statsgælden udover det, som de allerede givne Love forpligter til, magter vi ikke. Vi er i Øjeblikket oppe paa en Afbetaling af Statsgælden paa ca. 12 Mill. Kr., og inden føje Tid vil vi være oppe paa en Afbetaling af 20 Mill. Kr., og jeg tror ikke, det danske Samfund er i Stand til at bære en større Afdragsbyrde. Derfor tror jeg, det vil være nødvendigt at forny det Laan, der nu staar for at skulle tilbagebetales, og saa søge at undgaa nye Laan. Jeg tror ikke, saaledes som Forholdene ligger, det lader sig gøre at udskrive ekstra en saadan Skat.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til nogle af de Ændringer i Lovgivningen, der er blevet nævnt i Finansministerens Tale. Det første, jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger om, er Aldersrenteloven. Jeg forstod Ministeren saaledes, at det, der tilsigtes, var en virkelig Revision af denne Lov. Det tror jeg nu ikke er paa krævet, og jeg tror heller ikke, det lader sig gøre. Da vi vedtog Aldersrenteloven, udtalte jeg, at i Overgangstiden vilde man ganske sikkert komme op paa 75—80 Mill. Kr. i Udgift for Stat og Kommuner tilsammen; og naar man ser paa det forelagte Finanslovsforslag, er Billedet det, at Udgiften tilsammen vil være mindst 72 Mill. Kr., saa vi nærmer os stærkt det Tal, jeg har nævnt. Og disse 72 Mill. Kr. holder heller ikke, Tallet vil stige yderligere, saa vi skal nok komme op paa de 75, maaske de 80, naar Regnskabet en Gang kommer til at foreligge. Og det vil sige, at maalt i Forhold til den gamle Alderdomsunderstøttelseslov er det 15—20 Mill. Kr. mere, der nu kræves af Samfundet.

Den højtærede Finansminister gav Anvisning paa, at de Penge, der eventuelt her skulde til, kunde indvindes paa det Forslag, der er forelagt af Forsvarsministeren. Jeg tror ikke, der, foreløbig i hvert Tilfælde, sidder ret mange Penge i det Forslag. Jeg ser, at den tidligere Finansminister, Landstingsmand Brandes har skrevet om dette bl. a. følgende — jeg ud-

beder mig Formandens Tilladelse til at oplæse nogle faa Linier —: „Som Anvisning paa langt Sigt turde eksempelvis gælde Forsvarsministerens Afrustningsforslag, hvis Besparelse af 50 Mill. Kr. han fremstiller som næsten indvundet. Og dog er der nok langt igen, og hvis man pressede Hr. Rasmussen, vilde han forvare sig mod Tro paa en saadan Ordning i nær Fremtid, ja, maaske betegne sit Forslag som en fortrinlig Stemningsbevæger ved et kommende Valg.“ Det er jo en af Partiets Støtter, der her tillader sig at kalde dette Forslag for en Stemningsbevæger, og en Stemningsbevæger indeholder ikke en hel Masse Penge. Jeg tror ikke, der vil være synderlig mange Penge i det Forslag til en Revision af Aldersrenteloven.

Jeg tror heller ikke, at der i selve Aldersrenteloven er noget at ændre med Hensyn til de faste Takster, men dermed være ikke sagt, at der ikke kan være andre Ting, som der kunde være Grund til at ændre. Jeg skal her pege paa et Par Ting, man kunde forhandle om og søge at ændre, uden at det vilde medføre nogen synderlig Udgift. Jeg har allerede, den Gang vi vedtog Loven, peget paa, at Lovens svageste Punkt var det, der angik de gamle enlige Kvinder og Mænd, der ikke har været gift, altsaa hverken er Enker eller Enkemænd. Jeg kunde ønske, at Kommunalbestyrelsens Ret blev udvidet til ogsaa at kunne bevilge dem de 25 pCt. udover den Rente, der er fastsat i Loven. Der er ingen naturlig Begrundelse for, at det kun er Enker og Enkemænd, der kan faa denne Procent yderligere.

Et andet Punkt, som jeg kunde tænke mig vi kunde forhandle om med Udsigt til Held, er den Overgangsbestemmelse, der findes — jeg tror, det er i § 21 —, hvorefter en alderdomsunderstøttet faar en Aldersrente, der er mindre end den Understøttelse, vedkommende tidligere oppebar. Denne Forskel burde Kommunalbestyrelsen have Ret til at udligne. I Øjeblikket kan de kun udligne Forskellen med $\frac{4}{5}$ det første Aar, $\frac{3}{5}$ det næste Aar og saa fremdeles med $\frac{1}{5}$ mindre, saaledes at der ingen Gamle var, der fik mindre end den Understøttelse, de var kommet op paa. Det er i Regelen Folk, som har begyndt at faa Understøttelse i en tidlig Alder, i Begyndelsen af 60erne, og som nu efter at være blevet ældre kommer ned paa den Rente, som er bestemt for de 65-aarige, saaledes at der bliver en Forskel mellem deres tidligere Understøttelse og den Rente, de nu kan faa. Denne Forskel synes jeg, som sagt, Kommunalbestyrelsen skulde have Ret til at udjævne.